

Då fanan invigdes, vid Svenska Gardinfabrikens fäst för arbetarne å Lorensb...

Bååth, Albert Ulrik,

81 C Br. qv. 1904

1904

Wid. Sv.
Tälf.
Og
4

DÅ FANAN INVIGDES

vid Svenska Gardinfabrikens
fäst för arbetarne å Lorens-
berg lördagen den 27 Aug.

1904

Af A. U. BÅÅTH

Där står banéret:
Högt må det svaja
öfver de led, som
sträfvat och stridt!
Arbetets alla
söner och döttrar
se mot sin framtid,
späjande vidt.

Den, för hvars öra
ständigt det surrar
ljud af maskiners
söfvande gång —
rätar sig plötsligt.
Sjunga han måste,
sjunga en dådfrisk,
muntrande sång.

För den, som handfast
står i fabriken
och håller takt med
arbetets lopp,
skimrar i solskens-
strimmor ur fönstren
midt ibland dammet
framtidens hopp.

Rundtom i arbets-
lägren är stridslust.
Hat skjuter blixtned
åskande röst.
Sträfvandets starka
Söner och döttrar
vaknat och vidgat
lungor och bröst.

Men öfver Eder
fläkte banéret
blågult i vinden,
lysande — frid.
Enighetstecknet,
fredsfanans like,
starkt må det signa
arbetets strid.

Guld, som i siden-
fällarne sömmats,
varsle, att lyckan
blifve er huld.
Burgnare släkten
sedan må gifva
tacksamt i gengäld
trohetens guld.

Svea, den stolta,
strålar å duken.
Ån hon vid skölden
stöder sin hand.
Så hon förblifve,
buren i ljuset,
stödd af de led, som
älska sitt land.

Ut må det vecklas
ädla banéret,
följa till seger
all eder gång.
Ljude inunder
fladdrande duken
framtidens djupa,
enande sång.

Göteborg 1904
Wald. Zachrissons Boktryckeri A.-B.